

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 235/05-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. apríla 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť B. D., bytom I., zastúpenej advokátom JUDr. J. H., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 34 C 26/00 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 35 C 271/97) a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 34 C 26/00 **p o r u š i l** základné právo B. D., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 34 C 26/00 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.

3. B. D. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 60 000 Sk (slovom šesťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. B. D. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 5 302 Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právneho zástupcu JUDr. J. H., B., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 26. októbra 2005 č. k. I. ÚS 235/05-14 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť B. D., bytom I. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. J. H., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 34 C 26/00 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 35 C 271/97).

2. Z prijatej sťažnosti a jej doplnenia z 10. októbra 2005 vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou konania, ktoré sa začalo na jej návrh „(...) ešte v roku 1997 pod č. k. 35 C 271/97 a hoci od podania návrhu doteraz uplynulo už 8 rokov táto právna vec ešte nie je doteraz právoplatne rozhodnutá“. Súdny spis sa mal podľa tvrdenia sťažovateľky (a aj obsahu k sťažnosti pripojenej „zápisnice z rekonštrukcie spisu“ napísanej 30. septembra 2005) „stratiť u znalca Ing. I. I.“ v roku 2003. („Spis bol znalcovi zaslaný

dňa 24. 01. 2003. Spis od znalca nebol vrátený.“). Uvedený postup okresného súdu považuje sťažovateľka za porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy.

3. Na prieskumy v konaní podala sťažovateľka predsedovi okresného súdu 10. marca 2000 sťažnosť. Podanie sťažnosti nevedlo k efektívnej náprave. Vo veci nie je do dňa podania jej sťažnosti ústavnému súdu rozhodnuté ani na súde prvého stupňa.

4. Sťažovateľka žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieskumov, priznal jej finančné zadosťučinenie vo výške 150 000 Sk a náhradu trov konania.

5. Na výzvu ústavného súdu na vyjadrenie k veci písomne reagoval okresný súd, zastúpený jeho poverenou predsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 4054/2005 z 22. marca 2006, v ktorého prílohe zaslal spis sp. zn. 34 C 26/00 a v ktorom zároveň uviedol, že netrvá na „ústnom prejednaní vecí“. K opodstatnenosti sťažnosti však nezaujal stanovisko. Z uvedeného dôvodu sťažovateľka vo svojom podaní z 22. marca 2006 ústavnému súdu len oznámila, že súhlasí s tým, aby sa upustilo od ústneho pojednávania.

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s predloženým dokumentačným materiálom dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou týchto základných práv – inak ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 100/03).

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 34 C 26/00 (pôvodne vedeného pod sp. zn. 35 C 271/97):

Dňa 25. septembra 1997 podala sťažovateľka návrh na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a súčasne zrušenie vlastníckeho práva konkrétnych osôb k nehnuteľnosti.

Okresný súd 8. októbra 1997 vyzval sťažovateľku na odstránenie nedostatkov podania (presné označenie účastníkov konania, presné opísanie skutkového stavu a úpravu petitu).

Sťažovateľka 7. novembra 1997 (už zastúpená advokátom JUDr. J. H.) doplnila svoj pôvodný návrh proti ôsmim odporcom.

Okresný súd 25. mája 1998 predvolal účastníkov konania na pojednávanie stanovené na 23. jún 1998.

K návrhu sa 3. marca 1998 (resp. 4. júna 1998) vyjadrili odporcovia Z. a J. Š. a M. G. Odporkyňa Z. Š. 16. júna 1998 ospravedlnila (pre chorobu) svoju a manželovu neúčast' na pojednávaní.

Obecný úrad I. (ďalej len „obecný úrad“) splnomocnil svojím zastupovaním komerčného právnicka JUDr. M. Ž.

Pojednávanie konané 23. júna 1998 (prítomní sťažovateľka, jej právny zástupca, právny zástupca obecného úradu, odporcovia č. 4 až 9, zastúpení advokátom JUDr. D. R.) bolo po výsluchu prítomných odročené na 2. október 1998 (predvolanie bolo doručené účastníkom Š. Š. a M. G.)

Právny zástupca odporcov v 2. až 4. a 6. až 9. rade 1. júla 1998 predložil okresnému súdu vyjadrenie k predmetu sporu.

Na pojednávaní konanom 2. októbra 1998 (prítomní právni zástupcovia sťažovateľky, obecného úradu a odporcov v 2. až 4. a 6. až 9. rade) vzal právny zástupca sťažovateľky návrh v časti vyslovenia neplatnosti zmlúv z 25. septembra 1997 späť a trval len na návrhu na určenie vlastníctva. Právny zástupca odporcov súhlasili so späťvzatím tejto časti návrhu. Okresný súd konanie v časti určenia neplatnosti zmlúv zastavil a v časti

určenia vlastníctva k nehnuteľnostiam vylúčil na samostatné konanie. Uznesenie okresného súdu č. k. 35 C 271/97-47 z 2. októbra 1998 nadobudlo právoplatnosť 26. februára 1999.

Oporcovia v 2., 3., 4., 6. až 9. rade napadli 19. novembra 1998 uznesenie odvolaním.

Okresný súd 14. januára 1999 vyzval právneho zástupcu odporcov, aby v lehote 3 dní odstránil nedostatky odvolania.

Právny zástupca odporcov 28. januára 1999 namietal krátkosť stanovenej lehoty.

Okresný súd 10. februára 1999 doručil uznesenia z 2. októbra 1998 právnenému zástupcovi obecného úradu a 3. mája 1999 predložil súdny spis Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na odvolacie konanie.

Okresnému súdu bolo 18. januára 2000 doručené uznesenie krajského súdu sp. zn. 16 Co 181/99 z 29. októbra 1999, ktorým odvolací súd odvolanie odporcov v 2. až 9. rade odmietol (právny zástupca odporcov na pojednávaní konanom 2. októbra 1998 so päťzatím časti návrhu súhlasil). Uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 28. januára 2000.

Podľa pokynu z 23. februára 2000 na č. 1. 62 spisu súdna kancelária vylúčila časť vecí na samostatné konanie.

Z obsahu zrekonštruovaného súdneho spisu sp. zn. 34 C 26/00 sú zrejmé nasledovné procesné úkony okresného súdu:

Súdnej kancelárii bol 15. januára 2003 daný pokyn na zaslanie súdneho spisu znalcovi Ing. I. I., ktorý spis prevzal 3. februára 2003 (spis bol zaslaný na základe uznesenia č. k. 34 C 26/00-53 z 5. marca 2002).

Okresný súd urgoval 12. mája 2003, 24. októbra 2003, 4. decembra 2003 (už pod hrozbou poriadkovej pokuty) zaslanie znaleckého posudku.

Okresný súd uznesením z 30. januára 2004 uložil znalcovi poriadkovú pokutu vo výške 5 000 Sk (uznesenie znalec prevzal 8. marca 2004).

Okresný súd 3. apríla 2004 a 16. apríla 2004 opätovne urgoval predloženie znaleckého posudku, prípadne vrátenie súdneho spisu sp. zn. 34 C 26/00.

Okresný súd 25. októbra 2004 predvolal znalca na informatívny výsluch, ktorého termín stanovil na 29. november 2004. Súčasne dopytom na krajskom súde zisťoval, či bol menovaný znalec v rokoch 2001 až 2004 zapísaný v zozname znalcov krajského súdu.

Krajský súd listom z 3. novembra 2004 oznámil okresnému súdu, že menovanému znalcovi bola krajským súdom 3. novembra 2003 a 17. decembra 2003 uložená výstraha a 22. januára 2004 bol odvolaný z funkcie znalca.

Okresný súd 29. novembra 2004 predvolal Ing. I. I. na informatívny výsluch stanovený na 24. január 2005 (zásielky boli prevzaté 9. decembra 2004).

Na ďalší informatívny výsluch predvolal okresný súd vyššie menovaného aj 24. januára 2005. Termín výsluchu určil na 18. február 2005 (zásielky prevzal menovaný 1., resp. 2. februára 2005.)

Podľa úradného záznamu z 11. marca 2005 súdny spis sp. zn. 34 C 26/00 sa nachádza od 26. septembra 2002 u znalca.

Dňa 18. marca 2005 bol daný pokyn kancelárii „*Pripoj spis ku spisu (...) na T inf. výsluchu: 11. 4. 2005 o 8,00 hod.*“

Dňa 11. apríla 2005 bol daný pokyn súdnej kancelárii: „*Predlož spis VSÚ na začatie rekonštrukcie spisu (najprv treba vypracovať uznesenie o začatí rekonštrukcie spisu)*“.

Okresný súd uznesením z 2. mája 2005 rozhodol o začatí rekonštrukcie spisu vedeného pod sp. zn. 34 C 26/00 (uznesenie bolo doručené účastníkom konania v čase od 9. mája 2005 do 17. mája 2005).

Podľa „*Zápisnice z rekonštrukcie spisu*“ č. 34 C 26/00 z 30. septembra 2005 okresný súd v predmetnej veci „*zistil nasledujúce skutočnosti:*

Dátum podania návrhu: Spis 34 C 26/00 bol zapísaný dňa 28. 08. 2000. Návrh bol uznesením tunajšieho súdu zo dňa 02. 10. 1998 č. k. 35 C 271/97-47 vylúčený na samostatné konanie zo spisu 35 C 271/97.

Dátumy pojednávanií: 16. 06. 2000, 22. 09. 2000, 17. 10. 2000, 08. 02. 2001

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 05. 03. 2002, č. k. 34 C 26/00-53, bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie, za znalca bol ustanovený Ing. I. I., B. Spis bol znalcovi zaslaný dňa 24. 01. 2003. Spis od znalca nebol vrátený.

Dátum rozhodnutia vo veci: Vo veci nebolo právoplatne rozhodnuté. (...)“

Zápisnica bola doručená právnym zástupcom účastníkov a obecnému úradu v dňoch 5. – 7. októbra 2005.

Obecný úrad 24. októbra 2005 oznámil, že nemá námietky proti zápisnici z rekonštrukcie spisu.

Rekonštruovaný súdny spis sp. zn. 34 C 26/00 bol 29. marca 2006 predložený ústavnému súdu na nahliadnutie.

III.

1. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

2. Ako už bolo vyššie konštatované, okresný súd k opodstatnenosti sťažnosti nezaujal žiadne stanovisko.

3. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu sa vytvára právna istota. Pre

naplnenie ústavného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa naplní zásadne až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv (napr. I. ÚS 41/02).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 34 C 26/00 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 35 C 271/97), v ktorom sťažovateľka vystupuje ako navrhovateľ, došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

3.1. Pri hodnotení podľa kritéria zložitosti posudzovanej veci ústavný súd vzal do úvahy určitú skutkovú a aj právnu zložitosť posudzovanej veci vyplývajúcu z jej predmetu (určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti proti deviatim odporcom). Táto zložitosť však nie je výlučnou a ani hlavnou príčinou doterajšej dĺžky konania.

3.2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, t. j. správania sťažovateľky v predmetnom konaní, ústavný súd bral do úvahy skutočnosť, že sťažovateľka v priebehu konania upravila svoj návrh (2. októbra 1998 časť návrhu vzala späť), čo v dôsledku odvolania časti odporcov predĺžilo konanie do 28. januára 2000. Túto skutočnosť však nepovažuje ústavný súd za takú okolnosť, ktorá by významnou mierou predĺžila a skomplikovala doterajší priebeh konania (najmä v dobe vylúčenia časti veci na samostatné konanie uznesením

okresného súdu z 2. októbra 1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26. februára 1999) a ktorej následkom by boli zbytočné prieťahy v konaní.

3.3. Ústavný súd ďalej skúmal postup okresného súdu v posudzovanom konaní z hľadiska zisťovania eventuálnych dôvodov (príčin) sťažovateľkou namietaného porušenia označeného základného práva.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že konanie v predmetnej veci od jej nápadu na okresný súd (25. septembra 1997) dosiaľ trvá vyše osem rokov a okresný súd v merite veci ešte nerozhodol.

Vzhľadom na nekompletnosť zrekonštruovaného súdneho spisu sp. zn. 34 C 26/00 (pôvodne vedeného pod sp. zn. 35 C 271/97), ktorého informatívna hodnota (z hľadiska stupňa hodnovernosti získaných poznatkov) je relatívna, ústavný súd v záujme dosiahnutia čo najobjektívnejších výsledkov (záverov posúdenia) rozdelil konanie v predmetnej veci na tri obdobia:

A – od podania návrhu (29. september 1997) do 23. februára 2000, keď bola časť veci sp. zn. 35 C 271/97 (po rozhodnutí krajského súdu) vylúčená na samostatné konanie ďalej vedené pod sp. zn. 34 C 26/00;

B – od 23. februára 2000 do 3. februára 2003, keď súdny spis prevzal súdny znalec;

C – od 3. februára 2003 doteraz (do predloženia súdneho spisu sp. zn. 34 C 26/00 ústavnému súdu na nahliadnutie).

Na základe posúdenia postupu okresného súdu v takto stanovených obdobiach ústavný súd konštatuje, že:

A – v období od 7. novembra 1997 (doplnenie návrhu) do 25. mája 1998 (predvolanie na pojednávanie), t. j. skoro 7 mesiacov, bol okresný súd nečinný;

B – od 8. februára 2001 (pojednávanie) do 5. marca 2002 (uznesenie o ustanovení znalca), t. j. skoro 13 mesiacov, okresný súd nevykonal žiadne úkony smerujúce k rozhodnutiu v merite veci;

C – od 16. apríla 2004 (posledné urgovanie predloženia znaleckého posudku, resp. vrátenia súdneho spisu späť) do 2. mája 2005 (uznesenie o začatí rekonštrukcie súdneho spisu), t. j. vyše 12 mesiacov, sa okresný súd (po vyše ročnom viacnásobnom urgovaní predloženia znaleckého posudku znalcom) zaoberal nadviazaním osobného kontaktu (predvolanie na pohovor) so znalcom a až 2. mája 2005 začal s rekonštrukciou súdneho spisu.

Teda okresný súd bol v posudzovanom období spolu najmenej 32 mesiacov nečinný, resp. bez akýchkoľvek zákonných dôvodov nevykonal relevantné kroky smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka počas súdneho konania nachádza. Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k prieťahom, ktoré neboli spôsobené zložitou vecí ani správaním účastníkov konania, ale postupom okresného súdu. Tolerovanie pasivity znalca (vrátane straty súdneho spisu) ústavný súd hodnotí ako postup súdu, ktorý nesmeroval k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky ako navrhovateľky v jej veci, a teda ako taký, ktorý spôsobil zbytočné prieťahy vo veci (napr. II. ÚS 10/01).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prieťahov, pretože vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je garanciou toho, že okresný súd nebude pokračovať v nečinnosti v napadnutom konaní.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 150 000 Sk z dôvodu doterajšej dĺžky konania spôsobenej postupom okresného súdu. Keďže iba konštatovanie porušenia označeného základného práva nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku, ústavný súd uznal za dôvodné priznať jej finančné zadosťučinenie, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu považuje za primerané vo výške 60 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Úspešnej sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou. Advokát vykonal dva úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania a písomné podanie (sťažnosť) z 29. júla 2005. Odmena za jeden úkon právnych služieb (v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t. j. 1/6 z výpočtového základu 15 008 Sk) je 2 501 Sk, čo predstavuje spolu s režijným paušálom 150 Sk sumu 2 651 Sk. Odmena advokátovi za poskytnuté právne služby v konaní pred ústavným súdom predstavuje spolu sumu (za dva úkony právnych služieb) 5 302 Sk.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. apríla 2006